

**DEVETNICA U ČAST
SV. ARKANĎELU RAFAELU**

Nakladnik

PROVINCIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BDM

Družba sestara Služavki Maloga Isusa

Bjelave 54, 71 000 Sarajevo

Za nakladnika

s. M. Ana Marija Kesten

Biblioteka

Betlehemsko svjetlo, knjiga 17

Priredila

s. M. Genoveva Rajić, pročelnica s Vijećem
za promicanje duhovnosti, trajne formacije SMI
i duhovne baštine Oca Utemeljitelja

Naslovnica

Grob sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera
Katedrala Presvetog Srca Isusova u Sarajevu 2019.

Lektura

Lidija Pavlović-Grgić

Tisak

Katriel d.o.o. Travnik

Naklada

200

DEVETNICA U ČAST SV. ARKANĐELU RAFAELU

**Sluga Božji Josip Stadler
učitelj kreposnog života**

Priredila
s. M. Genoveva Rajić

Sarajevo, 2022.

UVODNA RIJEČ

Živio Mali Isus!

Poštovane i drage sestre, sestro novakinjo i kandidatice!

U zahvalnosti srca za sve primljene milosti i prijedeni put naše Družbe u mjesnoj Crkvi, kao i na svakom mjestu gdje nas je Božja providnost pozvala i poslala, slaviti ćemo i ove godine Rafaelovo i dragi nam 132. dan utemeljenja Družbe.

Gospodin je po svojoj providnosti predodredio život i djelo naše Družbe za širenje Božjega kraljevstva na zemlji po svome sluzi dr. Josipu Stadleru, prvom Vrhbosanskom nadbiskupu. Pozvao ga je u život, izlio na njega obilje svojim milosti i uresio njegovu dušu i srce mnogim krjepostima kako bi mogao biti njegovo oruđe u ovome svijetu i u snazi Duha Svetoga učiniti divna djela za spasenje mnogih ljudi.

U ovogodišnjoj devetnici sv. Rafaela koju su nam priredile sestre pod vodstvom Vijeća za duhovnost i promicanje duhovne baštinu oca Utemeljitelja, razmišljat ćemo o ocu Utemeljitelju, sl. Božjem Josipu Stadleru, učitelju krjeposna života. Ona će nam biti divna prilika da još više upoznamo njegov krjeposni život i slijedimo njegove poticaje kako bi bile što svetije, savršenije i revnije izvršile povjerenu nam zadaću u ovom vremenu u Crkvi i svijetu.

Zahvaljujem sestrama koje su nam priredile Devetnicu te svojim promišljanjima i nadahnućima dotaknule dubine duha oca Utemeljitelja. One su nastojale obogatiti nas riječju i pozvati da i mi Stadlerove duhovne kćeri vježbamo svoj duh i usvajamo njegovu duhovnu veličinu. Njegova duhovna ostavština govori nam i danas. Potiče nas da se ne umorimo upoznavati ju svaki dan sve više i više.

Molimo sv. arkandela Rafaela da naše želje, molitve i nastojanja danomice prinosi na žrtvenik pred lice Oca nebeskoga.

O slavlju 132. rođendana Družbe i svetkovine sv. Arkanđela Rafaela uz iskrene čestitke, molim Božji blagoslov našoj Družbi, Provinciji, svakoj sestri, novakinji i kandidaticama.

S. M. Ana Marija Kesten,
provincijska glavarica

U Sarajevu na blagdan sv. Mateja apostola,
21. rujna 2022.

Zdravo, sveti Rafaele

Zdravo, sveti Rafaele,
Boga Višnjeg arkandele
K Tebi smjerno dolazimo
S pjesmom da Te proslavimo.

Ti nam čuvaj srce naše,
K Bogu vodi misli naše,
U nebo nas prati gor'!

Budi liječnik bolesnima,
Budi jakost žalosnima.
Putnike Ti brani, štiti,
Vječnog Oca za njih moli.

Ti nam čuvaj srce naše,
K Bogu vodi misli naše,
U nebo nas prati gor'!

Krunica sv. Arkandělu Rafaelu

Ljubeći medalju moli se:

Ti si, Rafaele, lijek
Ti si, Rafaele, vođa,
Ti si, Rafaele, pratitelj
Uvijek nazočan kad ljudi trpe.

Na svako od tri zrna

na čast Mariji Kraljici anđela moli se:

Zdravo, Marijo...

Na svako od devet zrnaca krunice

u čast devet korova anđeoskih moli se:

Svet, Svet, Svet,
Gospodin Bog nad vojskama.
Nebo i zemlja su puni Tvoje slave:
Slava Ocu,
Slava Sinu,
Slava Duhu Svetomu.

Na kraju:

Sveti Rafaele, anđele zdravlja,
ljubavi, radosti i svjetla, moli za nas!

Završna molitva

Sveti Rafaele, arkanděle, prosvijetli me svojim svjetlom, zaštiti me svojim krilima, ozdravi me svojim lijekom. Vodi me putovima dobra i pouči me uspostaviti međusobne odnose kakvi su Bogu mili. Pridruži moju dušu i srce korovima anđela koji kliču: „Slava Ocu! Slava Sinu! Slava Duhu Svetomu!“

PRVI DAN DEVETNICE

s. M. Bertila Kovačević

- U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!
- Bože, u pomoć mi priteci!
- Gospodine, pohiti da mi pomogneš!
- Slava Ocu...

Pjesma Zdravo, sveti Rafaele

Uvod

„Ima jedan posao među svima najvažniji za svaku napose i za sve zajedno, posao o kojem svi ostali ovise, posao o kojem ovisi spasenje duše vaše. Budete li taj posao dobro obavljale, obavljat ćete i sve druge dobro i spasit ćete duše svoje; zanemarite li taj glavni posao, nećete imati blagoslova ni za dobro obavljanje drugih poslova, a svakako ćete izgubiti duše svoje. Koji je taj najvažniji posao? Molitva, taj sveti, prijateljski i djetinji razgovor sa samim Gospodinom Bogom, Ocem i najvećim našim dobročiniteljem.“ (Josip Stadler)

S obzirom na naš molitveni život, ovom preporukom otac Utemeljitelj daje važnost i temelj našeg života i djelovanja. Molitva, susret i razgovor sa živim Bogom, a to se posebno očituje sudjelovanjem u liturgiji i primanjem svetih sakramenata. Dobro je postaviti si pitanje: „Kakva je kvaliteta moje molitve?“ Rezultati moje molitve vide se u svakodnevnom životu i djelovanju te odnosu sa sestrama s kojima živim.

Razmišljanje o temi

Već u ranom djetinjstvu Stadler je molio slijedeći savjet svojega kapelana. On svojom molitvom u skrovištu franje-

vačke crkve u Slavonskom Brodu prikazuje svoju djetinju prošnju Bogu kao zadovoljštinu jer mnogi kršćani u vrijeme poklada vrijeđaju dobrog Boga. Nakon gubitka roditelja i najstarije sestre Rozalije mali Josip nalazi utočište u molitvi. Vjerujem da je ova molitva bila odlučujuća za njegov daljnji život i svećenički poziv. Stadler je trebao ići na zanat, ali ga je u tome zamijenio njegov brat Đuro. Stadlera je odabrao sam Bog da mu bude izabrana posuda, da postane i ostane preporoditelj Bosne. Po njegovoj djetinjoj molitvi, Božja Providnost mu je poslala osobe koje su prepoznale njegovu nadarenost za učenje. Dok je još plakao pred zatvorenim vratima svoje rodne kuće, došla je gospođa Jula Oršić i primila ga u svoj dom. Kasnije je brodski načelnik Wegheimer preuzeo brigu za Stadlera i poslao ga u požeško sirotište. Kroz sve vrijeme školovanja Stadler ostaje pobožan i vrijedan. Savjesno uči, lijepo se vlada, nadasve ostaje zahvalan dobrom Bogu i dobrim ljudima. Jednako dosljedan i Bogu vjeran ostaje kako u Požegi, tako i u Zagrebu te Rimu dok ga Božja Providnost nije poslala u Bosnu za prvog vrhbosanskog nadbiskupa. Po dolasku u Bosnu Stadler je trebao dobre i pametne suradnike u organiziranju života Vrhbosanske nadbiskupije. Trebao je suradnike na pastoralnom, intelektualnom i graditeljskom planu. Zaista, pronašao je te ljude dobre volje, osobe pune ljubavi za slavu Božju i dobro bosanskog puka. Ne samo da ih je pronašao, nego ih je i zadržao. A to je sve mogao jer je svaki dan, posao i projekt povjeravao Bogu i Duhu Svetom koji ga je nadahnjivao. U njegovoj kapelici Srca Isusova uvijek se molilo. Gosti su se uvijek uključivali u molitvu. Naš Utemeljitelj je svakoga dana slavio svetu euharistiju, molio je sve dijelove časoslova i sva tri dijela krunice. Molitva je bila njegova hrana i nadahnuće u svim životnim situacijama, planovima i ostvarenjima. Molitva kao

životni putokaz od djetinjstva pa do smrti. Naša pokojna s. Vjekoslava, koja je bila uz Utemeljitelja i u posljednjim danima njegova života, svjedoči: „Utemeljitelj je dan i noć molitvom bio u neprestanoj vezi s Bogom svojim. Kada je primio bolesničko pomazanje, Stadler je sklopljenih ruku pobožno molio. Tražio je brevijar da još do kraja izmoli, tražio je kronicu da bude uz njega. Imajući na pameti konac svojega života, vruće se molio za sretnu smrt. Molio se posebno sv. Josipu, žalosnoj Gospi, sv. Klari i sv. Barbari“. U posljednjim satima njegova života uz njega je bila s. Vjekoslava, a nakon njegova preminuća stigle su iz samostana Egipat časna majka Krescencija, s. Marta, s. Adela... Izdahnuo je naš Utemeljitelj Stadler s molitvom na usnama: „Isuse, Bože moj! Marijo!“ Izdahnuo je držeći u desnoj ruci zapaljenu voštanicu, a u lijevoj sveto raspelo.

Molitva vjernika

Naš otac Utemeljitelj, sluga Božji nadbiskup Josip Stadler, često je molio: „Pomoć je naša u Imenu Gospodina koji stvori nebo i zemlju.“

- Da Duh Sveti bude nadahnuće u životu i radu Svetom Ocu papi Franji, svim biskupima i prezbiterima, molimo Te!
- Za produbljenu euharistijsku pobožnost u srcima vjernika, naših župnih i redovničkih zajednica, molimo Te!
- Za utjehu i pomoć bolesnima, tugujućima i potištenima, molimo Te!
- Za pomirenje i nadu umirućima, molimo Te!
- Da naše pokojne sestre, roditelji, prijatelji i dobročinitelji zadobiju vječni život u Tvojemu kraljevstvu, molimo Te!

Završna molitva

Zahvaljujemo Ti, Gospodine, za raznolike čudesne iskaze Tvoje vjernosti i dobrote. Mi smo uvijek i ostajemo Tvoja djeca na koju misliš. Pomozi nam primljene darove međusobno dijeliti, kako je to naš Utemeljitelj činio i kako je to Isus svojim primjerom pokazao i naučio. To Te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen!

DRUGI DAN DEVETNICE*s. M. Marinela Zeko*

- U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!
- Bože, u pomoć mi priteci!
- Gospodine, pohiti da mi pomogneš!
- Slava Ocu...

Pjesma Zdravo, sveti Rafaele**Uvod**

„A Ti, Maleni Isuse, koji si u svojoj ljubavi ovu malu četu Službenica Tvojih skupio, čuvaj ih od svakoga zla i providi ih obiljem svojih milosti, da Ti nijedna ne bude nevjerna, nego da svaka ustraje do smrti, ter ju Ti iza smrti k sebi u Nebo uzmeš“, riječi su sluge Božjega Josipa Stadlera. Pripremajući se za rođendan naše Družbe, nužno je ponovno si posvijestiti ime naše Družbe – Služavke Maloga Isusa. U tom imenu sestara program je našega života. Kako bismo bile služavke, potrebno je gajiti poniznost i malenost. Bez poniznosti nema prave služavke. U ovoj pripremi u našoj devetnici neka bude na prvom mjestu naša osobna molitva. Na početku ove naše molitve razmislimo kakva će biti naša zajednička molitva i duhovna priprema za svetkovinu sv. Rafaela. O svakoj od nas ovisi što mi zapravo očekujemo. No nažalost mi često puta očekujemo vrlo malo ili ništa. Bog bi u nama i u našim zajednicama mogao učiniti puno kad bismo mi imale više pouzdanja. Zato trebamo dopustiti Bogu da nas molitva mijenja. Učinimo to večeras pred Isusom. Osjetimo nešto od onoga što je sluga Božji naš Utemeljitelj osjećao, a to je pouzdanje u Božju providnost. Nema pouzdanja u Božju providnost bez predanja u molitvi. Molimo jedna za drugu da među nama poraste i

naše zajedništvo. Gospodine, danas smo pred Tobom srca zahvalna za rođendan naše Družbe. Puno je toga na čemu želimo biti zahvalne.

Razmišljanje o temi

Pouzdanje u Boga mjeri se našom molitvom. Molitva je naša snaga, naše pouzdanje u Božju providnost. To je zapravo onaj najizvrsniji dar. Darujmo taj dar i za našu Družbu, za njezin rođendan. Molimo za Družbu jer molitva nas jača da ne klonemo duhom. Osobe molitve ne gube nadu. U posljednje vrijeme naši razgovori često nam ne ulijevaju nadu. Znamo govoriti da nema nas, što će biti od nas... Možda imamo pravo na to jer na taj način razmišljamo o budućnosti. Naš Utemeljitelj vjerovao je i često ponavljao: „**Bog je davao, daje i davat će...**“ Po tim riječima je živio i djelovao. Poznato nam je od čega i kako je podigao svoju nadbiskupiju. U tom duhu potiče sebe i svoje suradnike da se „...udruže u molitvi, u Božju providnost i krenu prema boljem i radosnijem življenju“. Danas razmišljamo o dvije dimenzije – pouzdanju i providnosti u kojima leži snaga i veličina svake osobe, posebno nas redovnica. To je snaga vjere u kojoj otkrivamo ljubav Božju upisanu u našim srcima. Pouzdavati se u Božju providnost daje nam pouzdanje za našu karizmu, za naše djelovanje.

Draga sestro! Bog po meni i tebi izlijeva svoju milost providnosti i pouzdanja u bolje sutra. Zapitajmo se: „Možemo li mi danas u ovom vremenu biti znak nade i pouzdanja?“ Otac Utemeljitelj nam piše: „Dijelimo sa svojom braćom u nevolji svoje siromaštvo, da im bude naš darak pravi blagoslov, a nama prava sjetva vječnih dobara...“ Duboko vjerujem da naš Utemeljitelj žarko i svjesno moli za sve nas i s Neba i očinski nas prati. Očekuje da jedna drugoj i drugima budemo uzor i oslonac u svemu. Biti redovnica pouz-

danja u današnjem vremenu nije lako i ne dolazi samo od sebe. Istina, to je trajni proces koji dozrijeva kroz ustrajnu molitvu i jaku povezanost s Kristom. Budimo osobe molitve i nade, koje će kroz svoje svakodnevno pouzdanje prepuštati se Božjoj providnosti.

Slavimo 132. rođendan naše Družbe. O njoj nam Utemeljitelj govori da joj je sam Gospodin Bog početak. Tolike godine njezina postojanja su milost, dar. Divna je to prigoda i razlog za radost i Božju providnost i dalje. Zahvalnost Bogu za neizmjerena dobročinstva prigoda je za vraćanje na početak, na izvore. Utemeljitelj nas potiče: „Mali Isus htio je imati malenih oko sebe, da mu služe. I eto je u svima vama našao te malene otvorene duhom da Gospodinu Isusu više i većma zahvalite.“ U središtu naše duhovnosti treba biti naše pouzdanje. Prvi korak je istinsko pouzdanje, svijest o samoj sebi i vlastitoj vrijednosti. Drugi korak je prihvaćanje samih sebe. Služenje koje proistječe iz pouzdanja i potpunog predanja stječe se u zajednici u kojoj se svaki član otvara drugima i prihvaća druge. Predana osoba u Božje vodstvo stavlja svu sebe u Božju volju.

U životu sluge Božjega Josipa Stadlera providnost je bila prisutna u svakoj situaciji. Providnost ga je učinila velikim pred Bogom i ljudima. Bilo bi zanimljivo uroniti u osjećaje koji su mu obuzimali dušu kad je zakoračio na bosansko tlo. Povijest piše da je nadomak Sarajeva izišao iz kola, kleknuo i izmolio Vjeronanje pa onda poljubio zemlju. To čine osobe pouzdanja koje se potpuno predaju Božjem vodstvu. Svjestan da je preuzeo veliku odgovornost i preveliki teret, nije se oslanjao na sebe, nego je sve prepustio Bogu i pouzdao se u Njega. Zato i govori: „**U životu pojedinca ne biva ništa bez izričite volje Božje ili njegova pripuštanja.**“ Naš Utemeljitelj bio je čovjek širokih pogleda, srca pronicava i velike ljubavi prema Bogu i bližnjima,

ljubavi iz koje se razvila njegova mnogostruka djelatnost. U Utemeljiteljevu srcu gospodarila je Isusova poruka: „**Što god učinite jednome od moje najmanje braće, meni ste učinili**“ (Mt 25,40). Sluga Božji Stadler vjerovao je da Bog ne ostavlja svoje. Poznato nam je kako je njegov život obilježen siromaštvom. U brizi za druge uvijek je bio upućen na njihove potrebe. Kako bi mogao pomagati potrebnima, bio je upućen na tuđu dobrotu i plemenitost. Nikad ga nije izdalo pouzdanje. Iz tog pouzdanja u Božju providnost učinio je čudesna djela Božje ljubavi. Postavimo si pitanja: „Kako danas biti osoba pouzdanja? Kako danas djelovati?“ Naš Utemeljitelj isticao se snažnim pouzdanjem u Božju providnost. Znao je da Otac naš nebeski, koji se brine za ptice nebeske i ljiljane poljske, zna što je i nama potrebno (usp. Mt 6,25-36). Sluga Božji Stadler sve svoje velike i male brige vjerom i pouzdanjem stavlja u ruke Božje. Nije bilo lako pronaći materijalna sredstava za sva zdanja koja je gradio. Uz gradnju trebao je pronaći i raspoloživa srca koja će sebe darovati za dostojanstven život Isusovih miljenika. Bio je odlučan u traženju. Uspio je pronaći sredstva i osobe. Zastanimo na trenutak nad ovom poviješću Božjeg djelovanja. Zahvalimo Bogu za Njegovo djelovanje. Zahvalimo za našeg Utemeljitelja te osluhnimo što nam danas govori. Sam je rekao: „**Pomoć je naša u imenu Gospodina koji stvori nebo i zemlju...**“ Sve što je činio, činio je iz pouzdanja i sve prepušta dragom Bogu. Nikad nije sumnjao u Božju providnost. Hrabro je koračao i nije se dao smesti kako bi obnovio vjeru, nadu i ljubav. Stoga zahvalimo Bogu za dar njegovog života i služenja te po uzoru našeg Utemeljitelja ispunimo i mi svoju misiju. Sam je govorio sestrama: „**Bit će istina neprilika, napasti svagdanjih, ali se ne bojte jer je Mali Isus jači od svih vaših neprijatelja.**“ Utemeljiteljev život potiče nas na pouzdanje u Božju pro-

vidnost. Njegov život motivira našu nadu. Drage sestre, zagledajmo se u Krista i zahvaljujmo za oca Utemeljitelja, za sva divna djela koja je Gospodin u njemu i po njemu izveo.

Molitva vjernika

- Da našu Družbu i svaku pojedinu sestru blagosloviš i u svojoj ljubavi sačuvaš, kako bi se prema primjeru oca Utemeljitelja pouzdavala u Tvoju providnost, molimo Te!
- U naše vrijeme, kao i u Utemeljiteljevo, puno je siromaha, bolesnika, puno je onih koji na bilo koji način trpe. Sve ih, Gospodine, dovedi do Tvoje ljubavi kako bi iskusili istinsku ljubav života, molimo Te!
- Hvala Ti, Isuse, što si nas pozvao k sebi, da budemo Tvoje služavke i da služeći drugima donosimo Tebe. Stoga Te molimo za sve naše sestre, posebno bolesne, da u nevolji budu strpljive, u nadi radosne. Sve nas potakni da kroz molitvu budemo otvorene Tvojim providnost, molimo Te!
- Gospodine, pomози nam da brižno radimo na svojoj duhovnoj izgradnji i rastu, da se svakodnevno otvaramo Tvojim volji. Molimo Te da svaki dan znamo više prepoznavati Tebe. Pomози nam da preko Tvojeg dara pouzdanja, poput našeg oca Utemeljitelja, znamo vjerovati Tvojim providnosti, molimo Te!

Završna molitva

Gospodine Isuse! Biti čovjek za drugoga, to je izazov svakomu koji se zove Tvojim imenom. Ti si u tome bio jedinstven, nedostiživ. Nisi nam dao od svojeg, nego si nam sama sebe dao. Biti osoba za drugoga – to je izazov u svakom našem vremenu, svakom životu osobno. Nauči nas, Isuse, živjeti za druge, darivati ljude samima sobom. Nauči nas, Gospodine, da budemo osobe nade. Amen

TREĆI DAN DEVETNICE

s. M. Jadranka Lacić

- U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!
- Bože, u pomoć mi priteci!
- Gospodine, pohiti da mi pomogneš!
- Slava Ocu...

Pjesma Zdravo, sveti Rafaele

Uvod

„Biti ponizan znači izvršiti volju onoga koga voliš i kome vjeruješ“, rekao je jednom zgodom mons. Antun Sente za *T-portal*. Poniznošću se ne odričemo dostojanstva. Poniznost je ljubav! To vam izgleda kao kad misionari idu u siromašne krajeve i prihvaćaju tamošnji stil života kako bi pokazali ljubav. **Ponizan, a velik!** To je sinonim za nadbiskupa Stadlera. Novi zavjet je pun pojma poniznost, što je zapravo okosnica kršćanstva. Najsnažnije je to pokazano u Poslanici Filipljanima 2,8: „On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe oplijeni uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu.“ To je proces ponižavanja Boga iz ljubavi prema stvorenom čovjeku. Život je dao do razapinjanja, smrti. Dakle, On se nije odrekao svojega dostojanstva. Utemeljitelj kaže da i mi trebamo u poniznosti i djetinjem pouzdanju sebe posve Bogu predati. Od potrebe je da uslijed roda nevaljaloga budemo kao djeca Božja bez mane i svijetlimo kao svjetiljke svijetu. To je sjaj kršćanskih kreposti, žar zlatne ljubavi, to je osobito sjajno priznanje i štovanje našega Gospodina Isusa. Bog Mu je dao ime Isus! Isus – izbavitelj, osloboditelj, otkupitelj, spasitelj. Ime Isus je dobio kod

obrezanja, a to je bilo naređeno za grešnike da se obrežu. Znači Isus je tada uzeo naše grijehе. To ga ujedno označuje kao otkupitelja i spasitelja svijeta. (Usp. *Josip Stadler: Pod zastavom Srca Isusova*, str. 415). Isus nas je obdario posvećujućom milošću i dao nam pravo baštine na Nebu. „Veći grijeh čine oni koji psuju Ime Isusovo, nego oni koji su ga razapeli. Dok je išao trnovitim putem, bio je u ljudskoj naravi, a sada je slavan, na nebu i ne dolikuje pogrđivati Njegovu veličinu“, kazao je nadbiskup Stadler.

Razmišljanje o temi

Naš otac Utemeljitelj bio je poseban cijelog svojeg života. Bog je vodio i pratio njegov put od malih nogu kroz školovanje, marljivo stjecanje znanja do akademskog stupnja profesora. Bio je pun ideala, samoprijegoran. I njega, takvog profesora, Bog izabra za biskupa, nadbiskupa. Ali nadbiskup, koji je svjestan sebe i svojega dostojanstva, ide u svoj svojoj poniznosti u jednu napaćenu i poharanu Bosnu tamo pokazati svoju ljubav. I pokazivao ju je cijeloga života. Nema gdje ni glavu nasloniti, a misli na sirotinju, stare i nemoćne. Živi u iznajmljenom stambenom prostoru, u neprikladnim uvjetima. Kanonicima podiže zgradu. Kod njih nalazi mjesto kao „podstanar“ cijelog života. Istina, vlada ondašnjeg vremena plaća tu najamninu! On je ponizan dostojanstvenik. Osobno je ponizan do kraja taj „najmanji brat“ svojih biskupa te moli za ono što mnoge ljuti. „Lijepo Vas, prijatelju, molim, da biste me pomenuti učinio... Popušta, dozvoljava osobno poniženje samo da se poluči sloga“, kako ponekad ističe. Njega se smije poniziti i uvrijediti, ali njegovu Crkvu ne. Brani njezino dostojanstvo i traži za nju dostojnu čast u Carevini. U toj obrani je beskompromisan i tu ne trpi poniženja. Preporuča dostojanstven protest na poniženja Crkve i drugim biskupima. To je slučaj kad

odlučno reagira na postavljanje inovjernih učitelja katoličkoj djeci. Katkad je vlada i za tim posezala kako bi se dodvorila inovjernoj većini. (Usp. *Josip Stadler prilozi za proučavanje duhovnog lika prvog vrhbosanskog nadbiskupa*, Priredio: Želimir Puljić, Sarajevo, 1989., str.95). Bori se izgraditi tolike građevine, a nikad nikakvog fonda. Nabavlja zemljište, obradive površine čime prehranjuje sirotinju, brine se za sjemeništa... Fond mu je Providnost Božja i njegovo ponizno traženje dobročinitelja, a još veća zahvala tim dobročiniteljima. Ponajviše se obraćao đakovačkom biskupu J. J. Strossmayeru. Uvijek ponizno moli za brojne i velike potrebe. Nadbiskup u stisci i nestašici sredstava za izgradnju i dovršenje katedrale moli Strossmayera može li odvojiti u vidu dara milostinju jedne nedjelje ili svetkovine čitave biskupije kao prilog dovršenju glavnog oltara katedrale. Tu svoju molbu naziva smjernom molbom i moli pokorno može li se taj novac dostaviti izravno u Sarajevo. Za sve mu zahvaljuje s odličnim poštovanjem (1886. god.). U jednoj prigodi kad je otac Utemeljitelj dobio poziv iz Loreta da onamo dođe posvetiti oltar sv. Ćirila i Metoda, našao se u neprilici kako platiti putni trošak za sebe i tajnika. Zamolio je u svoj svojoj poniznosti svojeg prijatelja Anđelka Voršaka 1897. godine da on preuzvišenom biskupu Strofonageru predoči njegovo stanje i da mu se plati putni trošak. Dobio je potporu i pozitivan odgovor, na čemu je bio jako zahvalan. Poznata je njegova ljubav prema siromasima za koje je činio sve da im pomogne. Za njih je bio spreman primiti svako poniženje. I nama sestrama Služavkama Maloga Isusa uvijek je preporučivao poniznost, malenost i djetinje pouzdanje u Božju Providnost. U svojoj poniznosti koju je životom svjedočio umro je kao veliki dostojanstvenik. Dobročiniteljima se uvijek ponizno obraćao, a s još većom skromnošću i poniznošću im zahvaljivao.

Molitva vjernika:

- Gospodine, pomози nam shvatiti, razumjeti i zavoljeti krepost poniznosti, molimo Te!
- Gospodine, probudi u nama duh skromnosti i dar da možemo velikodušno ustupiti, dati prednost svojoj sestri poput svetih Bazilija Velikog i Grgura Nazijanskog iako vidimo da bismo to mogle puno lakše i bolje mi osobno obaviti, molimo Te!
- Nadari nas, Gospodine, poput našeg Utemeljitelja, duhom poniznosti i služenja blišnjima iz ljubavi prema Tebi, molimo Te!
- Učini nas, Gospodine, skromnima poput onog bijednika koji je u hramu iskazao svoju nedostojnost i molio Te da mu oprostiš sve njegove propuste, a ne daj da budemo kao farizej koji je zauzeo prvo mjesto i odmah se počeo hvalisati ističući svoja dobra djela, molimo Te!
- Gospodine Isuse, pomози nam velikodušno prihvaćati poniženja na koja nailazimo znajući da samo ljubavlju možemo nadići sve što nas nenadano snađe u našem redovničkom životu, molimo Te!

Završna molitva

Dobri naš Utemeljitelju, ugledajući se u Tvoju poniznost pouzdajemo se u Boga i Maloga Isusa kojemu si cijelog života služio i sve prikazivao. Ti nas možeš najbolje razumjeti u našim potrebama i isprositi nam krepost poniznog služenja Bogu i blišnjemu u starima, nemoćnima, napuštenima i na svakom našem dodijeljenom radnom mjestu. Svugdje nam nedostaje ponajviše poniznosti. Amen.

ČETVRTI DAN DEVETNICE

s. M. Ana Uložnik

- U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!
- Bože, u pomoć mi priteci!
- Gospodine, pohiti da mi pomogneš!
- Slava Ocu...

Pjesma Zdravo, sveti Rafaele

Uvod

U ovoj devetnici pripreme za Rafelovo i 132. rođendan Družbe svoj duh i srce približavamo Bogu otkrivajući i nasljeđujući kreposni život našeg oca Utemeljitelja i sluge Božjega Josipa Stadlera. Utemeljitelj je bio čovjek velike vjere, predanja u Božju volju i velikog srca. Bio je Božji čovjek! Nastojmo svakodnevno nasljedovati njegov primjer i više porasti u krepostima te biti sve više Isusove. Danas posebno molimo za krepost praštanja u našem svakidašnjem životu i služenju.

Razmišljanje o temi

Kako bi čovjek mogao praštati, njegovo srce mora biti u Bogu. Naime, krepost praštanja nije u čovjekovoj naravi, ali jest u Božjoj milosti. Naš otac Utemeljitelj je kroz svoj život posebno gajio ovu krepost te je i druge poticao da oproste sebi, pomire se s Bogom i oproste drugima. Smatrao je da čovjek ne može doći blizu Bogu ako mu duša nije u miru sa samim sobom, Bogom i drugima. Kroz propovijedi, razgovore i pastoralne poslanice pozivao je i poticao svećenike, nas sestre Služavke Maloga Isusa i vjerni puk na praštanje i svetu ispovijed. Pozvao nas je da svoj život stavimo u okrilje Presvetoga Srca Isusova i Bezgrješne jer se

u njihovoj blizini kroz molitvu dobivaju mnoge milosti i herojski se svladavaju sve nevolje, prepreke i teškoće.

Utemeljiteljev život već je od ranog djetinjstva bio obilježen velikim gubitcima. Susretao se s mnogim zaprekama i nevoljama. Ali to ga ništa nije spriječilo da raste u ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Naprotiv, kroz vjeru je još više jačao u krepostima. Želio je svojim životom što više ljudi dovesti dragom Isusu i sam zaslužiti Nebo.

I nama Nebo jest i treba biti jedini cilj. I sve naše kušnje, prepreke i nevolje trebamo pretvarati u prilike za rast. To ne možemo svojom snagom, nego snagom vjere i Božje pomoći. Ponekad se znamo „zablockirati i zabetonirati“ jer nismo nekome nešto oprostili. I upravo to nas koči ići naprijed i biti potpuno Isusove. Naš otac Utemeljitelj nam lijepo objašnjava što i kako nam je činiti govoreći: „Uz velike časti, uz velik ugled, uz bogatstvo mnogi bi zaboravili na Boga jer bi s njihovom srećom rasla oholost ter bi ih smrt zatekla zapletene u mnoge strasti. Zato Bog, da im duše spasi, stavio im je na put velike zapreke: poslužio se je njihovim zavidnikom i neprijateljem da ih liše vremenitih dobara, samo da im čuva vječna. Tu treba da se svi poklone nedokučivim namjerama Božje pravednosti i milosrdnosti, a da onoga bližnjega, čijom se ohološću i opakošću Bog poslužio da ih oslobodi od vječne propasti, smatraju dobrodošlim sredstvom, pa zato neka bi se za njega još i Bogu pomolili, neka bi mu podijelio savršeno pokajanje i neka ne dopusti da onaj pogine, koji je toliko za njihovo spasenje pridonio.“¹ Ove riječi su sigurno dio duboke patnje, predanja i vjere našeg oca Utemeljitelja. Sve mu je to

---

¹ Stadler J., *Zakon ljubavi. Mržnja kao manjak vjere*; u Jurišić P. (prir.), *Josip Stadler. Pod zastavom Srca Isusova. Pastoralne poslanice puku i svećenstvu*, Vrhbosanska nadbiskupija, Sarajevo, 2001., str. 768.

pomoglo svoje srce čistiti praštanjem i otvarati ga još više Bogu. Kad tako vjerujemo, naše praštanje postaje najveći izraz ljubavi prema Bogu. Ne činimo ništa novoga, nego se „suobličujemo Ocu Nebeskomu koji nam uvijek oprašta“. Utemeljitelj nas uči kako naše praštanje postaje sredstvo kojim se Božje milosrđe poslužilo da našu dušu i dušu drugoga spasi za Nebo.

Potrudimo se svim srcem usvojiti ovu krepost praštanja. Oprostimo, molimo za oprostjenje i činimo zadovoljštinu za sebe i drugu pogublenu braću u grijehu i neznanju, kako bismo svi jednoga dana ušli u Nebo. Kako bismo bile sigurne da činimo dobro, nema nam druge nego poslušati našeg Utemeljitelja koji nam u Okružnici za 25. godišnjicu Družbe piše: „Naučite se radije načelu duhovnome: ‘Što će Bog kazati?’ Tako ćete se lako očuvati od svakoga grijeha.“² Stoga se od danas uvijek pitajmo: „Što će Bog kazati?“

Na kraju razmatranja zaustavimo se na trenutak u tišini našeg srca i zazovimo Duha Svetoga da uđe u dubine našeg srca i pokaže nam postoji li netko kome trebamo oprostiti ili možda postoji situacija koju trebamo sebi oprostiti. Ovog trenutka predajmo Bogu sebe i sve osobe koje su nas povrijedile i koje smo mi povrijedile kako bi nam Bog svima udijelio milost oprosta koji sa sobom donosi radost i mir.

Molitva vjernika

Stavimo pred našeg Malenog Isusa naše želje, nastojanja, potrebe i molimo Ga da nam ojača vjeru kako bismo mogle živjeti što kreposniji život:

---

² Kesten s. A. M. (prir.), *Josip Stadler. Poruka za Srebreni jubilej časnoj kongregaciji Služavaka Maloga Isusa u Betlehemu*, Provincija Bezgrješnog začeca BDM i Vrhovna uprava Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, Sarajevo – Zagreb, 2015., str. 14.

- Maleni Isuse, dok Ti zahvaljujemo na kreposnom životu našeg oca Utemeljitelja, molimo Te da ga uzdigneš na čast oltara, a nama, njegovim Služavkama, daj milost da nasljeđujemo njegove kreposti te da vjerno živimo karizmu koju nam je ostavio u baštinu, molimo Te!
- Maleni Isuse, u Tvoje Presveto Srce danas polažemo srce svake naše sestre, kandidatice i novakinje. Sve nas prigrlj i udijeli nam svoju milost kako bismo Te mogle do kraja ljubiti, uvijek praštati i Tebe proslaviti našim životom, molimo Te!
- Maleni Isuse, život si na nam darovao preko naših roditelja koji su bili otvoreni Životu. U Tvoje ruke stavljamo sve naše zemaljske roditelje, braću, sestre i rodbinu. Umrlima udijeli vječni pokoj, a živima daj milost oprosta i života radosti, molimo Te!
- Maleni Isuse, zahvaljujemo Ti za sve naše dobročinitelje i prijatelje koji su nas kroz našu povijest pomagali duhovno i materijalno, kako bismo i mi danas mogle živjeti našu karizmu. Pokojne obdari vječnim životom, a živima udjeli obilje svojih darova i milosti, molimo Te!
- Maleni Isuse, svojim blagoslovom prati Prijatelje Maloga Isusa koji svojim životom nastoje živjeti kreposti po uzoru na slugu Božjega Josipa Stadlera, te svoju ljubav i pomoć uvijek iskazati najmanjima i najpotrebnijima, molimo Te!
- Maleni Isuse, predajemo Ti sve misionare i prijatelje misija. Svima udijeli potrebne milosti kako bi mogli svojim životom biti vjesnici Radosne vijesti, molimo Te!
- Svaki dan molimo u *Očenašu*: „I otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim.“ Neka nas ove riječi uvijek potiču oprostiti sebi i drugima po uzoru na Isusa, molimo Te!

- Maleni Isuse, našim pokojnim sestrama koje su nam u baštinu ostavile karizmu i sačuvala je u teškim vremenima, udijeli vječni pokoj i mir, molimo Te!

Završna molitva

Zahvaljujemo Ti, dobri Bože, na ovom svetom vremenu susreta s Tobom i svim milostima kojima si nas obdario. Hvala za krepostan život našeg oca Utemeljitelja koji nam je svojim životom pokazao kako se Boga ljubi kroz molitvu, pokoru i djela milosrđa. Neka Tvoj mir ispuni naša srca, kako bi bismo bile Tvoje radosne i odane Služavke Maloga Isusa. Amen.

PETI DAN DEVETNICE*s. M. Jelena Jovanović*

- U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!
- Bože, u pomoć mi priteci!
- Gospodine, pohiti da mi pomogneš!
- Slava Ocu...

Pjesma Zdravo, sveti Rafaele**Uvod**

Svako vrijeme ima svoje svece i grešnike, ratove, bolesti, uspjehe i postignuća iz kojih čovjek današnjice može učiti kako bi njegov život bio bolji, uspješniji, svetiji...! Dobri Bog, stvorivši ovaj svijet i otkupivši ga krvlju svojega Sina, nikad ga ne ostavlja. Ne ostavlja nijednog pojedinca prepuštena samom sebi jer je čovjek Njegovo dragocjeno stvaranje. Kroz svu povijest On podiže i odgaja svoje prijatelje i učenike koji će u svojem određenom vremenu na određen i poseban način prenijeti poruku Božje ljubavi svojim životom, radom, žrtvom, zalaganjem. Jedan od takvih Božjih učenika svojeg vremena bio je i naš Utemeljitelj – sluga Božji Josip Stadler! Njegov život i ostavština nas i danas uče i primjer su nam u mnogo čemu. Zaustavimo se na samo nekim trenucima Stadlerova trpljenja i žrtve moleći od Boga milost da nam njegova vjera, pouzdanje i predanje budu poticaj i snaga u našim svakodnevnim borbama za Kraljevstvo Božje u nama i oko nas.

Razmišljanje o temi

„Nevolja uči ljude što nikada ne bi znali. Tko nikada nije trpio, i ne zna ništa. Ne poznaje ljude, niti pak samoga sebe.“ Tako je negdje zapisao Stadler! Vjerojatno nakon

dobrih godina iskustva bilo izabrane bilo prihvaćene žrtve, trpljenja i patnje! Od malih nogu pa sve do posljednjeg ovozemaljskog uzdaha križ ga je odgajao za zadaću koju je imao izvršiti na ovome svijetu. Trpio je kao dijete, svećenik i nadbiskup. Trpio je iz ljubavi izabirući post, mrtvljenje, podnoseći uvrede, nepravde ili teret povjerene mu službe. Trpio je zbog neprijatelja iz političkih ali i crkvenih krugova, a nisu mu manjkale nevolje ni na području zdravlja. Gdje god je osjećao poziv da kao Isusov učenik donese poruku evanđelja, a teško da je bilo područja na kojem nije ostavio svoj trag, dočekao ga je i Isusov znak ljubavi – križ.

Znamo priču iz djetinjstva oca Utemeljitelja – gubitak najmilijih u vremenu kad ih je najviše trebao. Sigurno je to za neiskusno i nježno djetinje srce bilo teška kušnja i teret. Ostatak života mogao je provesti sažalijevajući sam sebe i propovijedajući o nevolji koja ga je snašla i obilježila. Ali, ne! Usmjrio je svoje srce i pogled k Bogu, utječući se u zagovor Njegove Majke i svetaca te hrabro pošao dalje trudeći se napredovati u mudrosti, milosti, domoljublju, žrtvi. I jedino koga slavi i propovijeda je Bog koji ne ostavlja svojih, kako reče David u Psalmu 27,10: „Ako me otac i mati ostave, Gospodin će me primiti.“ Gospodin je postao Stadleru otac, brat, dobročinitelj i prijatelj i u Njemu on nalazi svu utjehu i snagu za izazove koji pred njega dolaze. Dolaskom u Bosnu kao nadbiskup sa zadatkom uspostave i uređenja crkvenog i hijerarhijskog života ove Crkve, Stadler se našao u sukobu, razmimoilaženju i neslaganju s pojedincima iz crkvenog i političkog kruga... Sve su te neprilike došle i do Svete Stolice na čiju su adresu pristizale brojne optužbe i pisma protiv Stadlera. Što bismo mi napravili da se nađemo pred samo jednom takvom optužbom, problemom ili izazovom?

Stadler nije nikad rješavao probleme i izazove sam naglo i samo po svojoj koleričkoj naravi. Uvijek je tražio savjet i mišljenje svojih najbližih suradnika, a konačni sud u teškim stvarima prepuštao je Svetoj Stolici i Papi koga je redovito i detaljno o svemu izvješćivao s vjerom da na Papina usta govori sv. Petar, odnosno sam Gospodin Isus. Ne treba zaboraviti kako je sve što se događalo oko njega i u njemu Stadler najprije podijelio s Gospodinom u molitvi izljevajući svoje srce u Srce Isusovo i zahvaljujući Mu na gorkom kaležu riječima: „Živio Isus!“

Stadler se nije stidio svojih uvjerenja i stavova iako je ponekad u istima ostao sam. Po mišljenju njegovih pojedinih suvremenika, njegovi stavovi su bili staromodni i nazadni, ali danas vidimo da je on u mnogo čemu imao pravo. Išao je protiv struje, s nadom protiv svake nade. Znao je na kojoj je strani Istina i želio je samo dobro čovjeku kome je poslan šireći Kraljevstvo Božje. Sigurno mu nije bilo lako, ali danas nam je primjer kako se isplati ostati postojan do kraja u onome što držimo vrijednim svake žrtve, kao onaj biser iz evanđelja zbog kojeg se prodaje svo imanje.

Najveće boli Stadleru je zadavala briga oko materijalnih dobara Vrhbosanske nadbiskupije i Družbe. Zapisao je kako je 1901. godine na Badnjak nadbiskup dobio jedno pismo koje ga je veoma rastužilo. Radilo se o velikom dugu u kojem se on bio posve preračunao. Kod jedne večere je nadbiskup uzeo čašu i rekao: ‘Spasitelju moj, danas se sve raduje, a Ti si meni priredio jedan tako gorki kalež.’ Onda je odmah nakon toga uzviknuo: ‘Živio Isus!’ Sutradan, kad je već bio stavio mitru i samo čekao još znak velikog zvona da uđe u katedralu i otpočne pontifikalnu misu, potekle su mu suze. Kratko zatim se opet tješio riječima: ‘Živio Isus!’ I sam je Stadler priznao tajniku da često po noći od brige

nije mogao spavati i da je lio gorke suze umjesto da spava. U jednom je pismu napisao sestrama: 'Bit će istina borbe, neprilika, napasti svakojakih; ali ne bojte se jer je Mali Isus jači od svih naših neprijatelja. Što bi Mali Isus nagradio, ako ne Vaše te borbe i neprilike i napasti u kojima Mu pokazujete svoju vjernost i odanost i ljubav.'“ U toj vjeri je bila i Stadlerova snaga da trpi i prihvaća sve neprilike jer je znao kome je povjerovao i za kime je krenuo!

Molitva vjernika

- Gospodine, prikazujemo Ti sve kušnje, izazove i trpljenja Crkve; prikazujemo papu Franju, naše biskupe, svećenike, đakone, redovnike i redovnice i sav puk! Daj da ustrajemo na Tvojem putu, vjerni i postojani kao Stadler, molimo Te!
- Gospodine, prikazujemo Ti našu Družbu, sve dobro koje činimo i živimo, ali i sve što Te žalosti. Uzdamo se u Tvoju ljubav i molimo da nas sve učiniš svetima, čistima i dostojnima imena Tvojega, molimo Te!
- Gospodine, prikazujemo Ti sve nevoljne, bolesne i patnike u našim obiteljima, zajednicama, nadbiskupiji i svijetu! Učini ih jakima i primi njihovo trpljenje da bude plodonosno obraćenjem grješnika, molimo Te!
- Gospodine, dopusti da možemo gledati našeg Utemeljitelja uzdignuta na čast oltara i da se cijela Crkva nadahnjuje na njegovom životu i djelu, slaveći Tebe zbog svega što si po njemu učinio, molimo Te!

Završna molitva

„Zapiši, Gospodine, zapiši u srce naše rane Tvoje, da u njih vazda čitamo bol Tvoju i ljubav Tvoju; jer imajući pred našim očima preveliku bol, koju si za nas, Bože moj, na križu pretrpio, i od koje Ti se za nas duša od tijela rastavila, rad

ćemo i mi sve muke i protivštine i smrt Tebi za volju podnijeti, kad sve to na nas pošalješ; a gledajući na Tvoju ljubav, koju si nam na križu pokazao, prezret ćemo svaku ljubav, koja sve ne vodi k Tebi, pa ništa nećemo ljubiti drugo osim Tebe, da tako ljubeći na zemlji budemo dostojni ljubiti Te na vieke u nebu, koji s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga živiš i kraljuješ Bog po sve vieke vjekova. Amen.“

ŠESTI DAN DEVETNICE

s. M. Danica Bilić

- U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!
- Bože, u pomoć mi priteci!
- Gospodine, pohiti da mi pomogneš!
- Slava Ocu...

Pjesma Zdravo, sveti Rafaele

Uvod

Nebeski Oče, danas dolazimo k Tebi i molimo Te za hrabrost. Dok se suočavamo s mnogim nepoznicama, više od svega potrebni su nam Tvoja snaga i vodstvo. Iznad mudrosti svijeta trebamo Tvoju mudrost. Pomozi nam koračati Tvojim putovima, pouzdavati se potpuno u Tebe znajući da imaš odgovore za svaku našu poteškoću u životu. Dok ulazimo u nesigurna područja našeg zdravlja, naših odnosa i naše vjere, tražimo Tvoju pomoć i Tvoj mir. Nad svakim problemom, bolešću, liječenjem i zahvatom molimo za hrabrost da se suočimo sa svime što je pred nama. Molimo da sve liječnike i medicinsko osoblje vodi Tvoj Duh tako da postavte točne dijagnoze i daju prave medicinske savjete. Ukloni strah od bolesti ili prolaska kroz teške tretmane. Uvijek nas podsjeti na Tvoju ljubav i prisutnost u svakom trenutku. Tebi predajemo svoja tijela i molimo za ozdravljenje. Znamo da si Ti Bog svake utjehe i Bog koji liječi. Hvala što si s nama na svakom koraku. Sveti Rafaele, liječniče, pomози nam biti jedno srce i jedna duša. Priznajemo da nismo uvijek bili dobri upravitelji Tvojih blagoslova i sada molimo za oprost. Molimo Te, udijeli nam svoju naklonost i zamijeni naš strah hrabrošću i velikodušnošću. U svim našim odnosima, Oče, tražimo hrabrost, da činimo

pravu stvar u svakoj situaciji poput našeg oca Utemeljitelja Josipa Stadlera. Pomozi nam govoriti u pravo vrijeme i na pravi način. Pokaži nam kada treba govoriti, a kada šutjeti. Ako nekome nešto nismo oprostili, potakni naša srca i pomozi nam oprostiti baš kao što si Ti nama oprostio. Molimo Te da se ne obeshrabrimo zbog svega lošega što se događa u svijetu. Neka nas vijesti o ratovima, krizama i prirodnim katastrofama potaknu da se još više okrenemo Tebi i molimo za Tvoju milost. Ti si moćan zaustaviti svako zlo. Vodi nas svojom svemožnom rukom i usmjeravaj naše korake u Isusovo ime. Amen!

Razmišljanje o temi

„Jakost osigurava čvrstoću u poteškoćama i ustrajnost u traganju za dobrom“ (KKC, 1837). Naš otac Utemeljitelj bio je jak i hrabar čovjek. O tome svjedoče djela koja je poduzeo i ostvario kao čovjek i nadbiskup. Istinu u koju je bio uvjeren, bio je spreman hrabro zastupati i braniti. Afektivna zrelost nadbiskupa Stadlera vidi se i u tome što je on znao i imao hrabrosti pokazati kako ima srce koje suosjeća s onima koji pate i trebaju pomoć. To je vidljivo iz mnogih primjera karitativnog djelovanja Josipa Stadlera. Spomenula bih ipak neke misli iz njegova dopisa Zemaljskoj vladi u Sarajevu, u kojem on moli da vlada prizna Zavod kao pravnu osobu. Između ostalog, naš otac Utemeljitelj u tom dopisu piše: „A da se siromašna djeca, koja obično nisu uživala, a ni iskusila prave materinske ili očinske ljubavi, nježnom ljubavlju odgoje, mislilo se najbolje za naknadu im dati za odgojiteljice one djevojke koje su i same bile sirote u istom zavodu, koje iz iskustva znadu, što je siromaštvo i kako je teško srcu, koje nikada nije vidjelo ni matere ni oca.“ Uzorna jakost i hrabrost Stadlerova karaktera posebno je došla do izražaja kad se odvažio i samom caru

protusloviti. Naravno, učinio je to na umjeren i razboriti način, ali je ostao vjeran istini i svojemu poslanju Pastira neumrlih duša. Naime, kad mu je car na privatnoj audijenciji rekao kako se njegovi zakoni moraju vršiti, Stadler je shvatio da car smjera na zakone o prelasku na drugu vjeru kojima se Stadler nije po savjesti mogao pokoravati. Nakon što je u sebi zazvao svjetlo i pomoć Duha Svetoga, Stadler je dao caru ovaj odgovor: „Ja sam najprije došao da pozdravim vaše veličanstvo i da zahvalim za sve što činite za Bosnu. Stavite se dakle u moj položaj. Ako bi s jedne strane stajao car te bi mi štogod naložio, a s druge strane Papa koji mi zabranjuje poslušati, komu bih se imao pokoravati?“ Nakon tih Stadlerovih riječi car ga je, sav u čudu, zapitao: „Zar je Sveti Otac proti ovome zakonu o prijelazu?“ Kad mu je Stadler na ovo pitanje potvrdno odgovorio, car je nastavio dalje u prijatnom tonu i na koncu mu rekao: „Znam da ste mi vjeran.“ (Mijo Nikić, *I Josip Stadler, Život i djelo*, str. 809.)

Uz nadu ide hrabrost. Teško breme pastirske službe, koje se sručilo na mladog nadbiskupa nije ga obeshrabrilo. Veliko pouzdanje snažilo ga je. Hrabrost mu je otvorila um za razumijevanje da život ne znači samo „ići“, nego znači biti „pozvan i poslan“, znači voljeti i birati ono što se Bogu sviđa, što je dobro, pravedno i istinito. Stadler je bio velikodušan odgovor na Božju ljubav i Njegovu Riječ, na potrebe brata, na pozive „u pomoć“ koje je oko sebe danomice slušao i čuo. Siromašan materijalnim dobrima ali bogat vjeron i bezgraničnom nadom, kao čovjek molitve i istinskih krjeposti, hrabro se prihvatio posla prema svojem načelu: „Svemu se od Boga nadaj, a sam se ne boj nikakva truda.“ U 36 godina pastirskog služenja učinio je zadivljujuće mnogo u svojoj Vrhbosanskoj nadbiskupiji. Stadler nije bio slabić koji bi zatvorio oči pred svojim nesavršenostima. Sa

suzama u očima znao bi pred svojim svećenicima i vjericima priznavati svoje slabosti, ali je uvijek bio svjestan svoje trajne težnje da svojem stadu bude ljubezan pastir, učitelj i otac.

Molitva vjernika

- Gospodine, udijeli nam velikodušnost da idemo za Tobom bez oklijevanja, neka Tvoj glas ne prestaje jasno odjekivati našom dušom i nesumnjivo nas pozivati: „Hajdete za mnom.“ Molimo Te!
- Gospodine, udijeli nam hrabrost i snagu da iskusimo Tvoje svemogućće djelovanje u našim životima, molimo Te!
- Gospodine Bože, daj nam milosti da u miru prihvatimo stvari na koje ne možemo utjecati, hrabrost da promijenimo stvari i dar mudrosti kako bismo mogli razlikovati dobro od lošeg, molimo Te!
- Gospodine, udjeli nam snagu, ispuni nas svojom nadnaravnom moći da prevladamo svaku prepreku na svojem putu: da hodiš s nama i radiš kroz nas, molimo Te!
- Gospodine, budi milostiv našim preminulim sestrama. Ti, o dobri i milosrdni Bože, oprosti im svaki grijeh koji su počinile u riječima, mislima i djelima, molimo Te!

Završna molitva

Sveti Rafaele, arkandele, prosvijetli me svojim svjetlom, zaštiti me svojim krilima, ozdravi me svojim lijekom. Vodi me putovima dobra i pouči me uspostaviti međusobne odnose kakvi su Bogu mili. Pridruži moju dušu i srce korovima anđela koji kliču: „Slava Ocu! Slava Sinu! Slava Duhu Svetomu!“ Amen.

- U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!
- Bože, u pomoć mi priteci!
- Gospodine, pohiti da mi pomogneš!
- Slava Ocu...

Pjesma Zdravo, sveti Rafaele

Uvod

Evo nas i danas pred Tobom, ljubljeni naš Mali Isuse. Ti nas čekaš skriven u otajstvu euharistije. Ovom devetnicom želimo se duhovno pripremiti za proslavu 132. rođendana drage nam Družbe. Trenutcima koje smo izdvojili provesti s Tobom, dragi Isuse, želimo Ti zahvaliti za sve radosti kojima si obdario našu Družbu i svaku pojedinu sestru koja se odazvala Tvojem pozivu. Dok Te gledamo, dragi Isuse, sa zahvalnošću prebiremo sve one lijepe trenutke ispunjene svetom radošću. Pred Tobom smo, Isuse, u tišini kako bismo Te mogle čuti. Pošalji nam svojega Svetog Duha da vodi ovaj naš susret s Tobom. Duše Sveti, u našim neizvjesnostima Tebe želimo moliti za pomoć. Tebi predajemo sve naše planove. Srcem punim zahvalnosti s Tobom želimo pogledati na našu prošlost. Želimo Ti zahvaliti za sve radosne trenutke koje smo u prijateljstvu s Tobom doživjele. Hvala Ti za svaki Tvoj korak koji si učinio s nama. U tamnim trenutcima naše povijesti, kada smo mislile da si nas napustio, Ti si bio tu skriven. Hvala Ti, dragi Isuse, hvala Ti. Budi s nama u našoj zabrinutosti za naše danas i sutra. Okolnosti kojima smo okružene pobuđuju u nama zabrinutost, a Ti si rekao da se ne bojimo. Tebi, Isuse, donosimo sve ono što nas plaši. Tebi, Isuse, koji imaš moć mi-

jenjati, tješiti, osnažiti i usmjeriti na dobro našu sadašnjost i našu budućnost. Tebi povjeravamo svaki trenutak našeg života. Ti si uvijek uz nas i mi računamo na Tvoju blizinu, na Tvoju pomoć. Čuvaj nas svojom dobrotom i podrži nas u našim dobrim odlukama. Otvori nam svoje srce koje je velika riznica ljubavi i u njega nas smjesti da nas zaštitiš. Hvala Ti, Gospodine Isuse, što imaš razumijevanja za naše slabosti, za naše ranjenosti. Hvala Ti za trenutke utjehe i svjetla kojima si u teškim vremenima obasipao našeg oca Utemeljitelja. On, koji je tako snažno iskusio Tvoju blizinu i dobrotu, poticao nas je da Ti budemo odane, povjeravamo Ti se, često Te posjećujemo u Presvetom Sakramentu i svakodnevno se pričešćujemo. Ti si, Isuse, Izvor životni! Tebi i danas povjeravamo svoja srca da ih napuniš ljubavlju za one s kojima živimo, za one kojima služimo, za sve one kojima si nas poslao. Omekšaj naše srce koje je ponekad tvrdo kao kamen prema potrebama drugih i daruj nam srce od mesa... Pomozi nam, kao što nas je naš otac Utemeljitelj učio, kreposno živjeti i biti poput njega ustrajne u radu za Boga i bližnjega. Dopustimo Duhu Svetom da nas vodi i nadahnjuje, kako bismo se opredijelile za kreposti na koje nas je naš otac Utemeljitelj poticao. Sine Božji i Marijin, po ovom Sakramentu Ljubavi, pomози nam da Ti budemo vjerne. Učini da Te uvijek slijedimo, da se Tvojim Tijelom i Tvojom Riječju hranimo. Neka se nikad ne dogodi da Te napustimo zbog slabosti, nemara ili želje za lagodnijim životom. Isuse, ispuni nas svojom dobrotom i obdari nas svetom ustrajnošću u dobru.

Razmišljanje o temi

Ne možemo se spremati za rođendan Družbe, a da ne razmišljamo o našem ocu Utemeljitelju. Ovogodišnja tema za našu devetnicu za Rafaelovo je *Sluga Božji Josip Stadler* –

učitelj kreposnog života, a tema za sedmi dan devetnice je *Sluga Božji Josip Stadler – učitelj ustrajnog rada*. Svima nam je poznato kako je naš otac Utemeljitelj bio čovjek REDA, RADA I MOLITVE i kako je u svemu ovom bio ustrajan. On nije na ovu temu držao znanstvena predavanja i tribine niti je pisao knjige o ustrajnom radu. Mi to danas iščitavamo iz njegovih djela koja nam je ostavio u baštinu. Njegova djela svjedoče o ustrajnosti, možemo slobodno reći i izdržljivosti. Ako pomno iščitavamo što je napisano o našem Utemeljitelju, vidjet ćemo da je on sve postigao ustrajnim radom, ustrajnom molitvom i ustrajnim predanjem u volju Božju. Nije on uzmicao ni pred jednom poteškoćom na koju je naišao, a znademo da su se kušnje u njegovu životu nizale jedna za drugom – od ranog djetinjstva pa sve do njegove blažene smrti. Sve što je naš marljivi i sveti Utemeljitelj sagrađio, učio i pisao isključivo je rezultat njegovog neumornog i ustrajnog rada. Nije se štedio u naporima koji su zahtijevali velike žrtve, odricanja i ustrajnost u radu. Znao je on da Bog svoje miljenike stavlja na kušnju jer u trenucima kušnje vjera raste, jača i donosi plod. Njega je bilo nemoguće pokolebati u onom što je on sebi zacrtao a što je bilo na duhovnu ili materijalnu korist njegove nadpasterske službe. Utemeljiteljeva je ustrajnost u radu bila produktivna, što nam svjedoče rezultati koji su i danas vidljivi i opipljivi. A Stadlerovi životni uspjesi danas su česta tema studijskog istraživanja...

On je bio motiviran, kreativan, postojan i ustrajan. U njegovoj voljenoj Bosni bio je tvorac prosvjetiteljstva i graditeljstva. Svoju inteligenciju usmjerio je prema postignućima koja su bila potrebna kako bi njegova očinska ljubav našla put do onih rubnih, malenih, prezrenih, napuštenih i odbačenih ljudi. Briga za odbačene i prezrene tištala je našeg dobrog oca Utemeljitelja danonoćno i poticala ga da

se za njih pobrine i omogući im život dostojan čovjeka. Iz te njegove ljubavi i brige za najsiromašnije prije 132 godine rodila se naša Družba. Družbu, koju je utemeljio za služnje siromasima, nazvao je Družba Služavki Maloga Isusa. Sestrama je povjerio svoje siromahe, Isusove miljenike. Kako bi sestre u Stadlerovoj karizmi ostvarile Božanski poziv, Stadler im je toplo preporučio da u svakom siromahu ljube Maloga Isusa. Sestre je poticao da gaje molitveni život i međusobno poštovanje te nastoje omiliti Malom Isusu svojim poniznim služenjem siromasima. Stadler je sestrama bio učitelj, brat, prijatelj, dobročinitelj, duhovni vođa... On nije učio samo riječima, nego ponajviše djelima. On je nama i danas svojim primjerom **učitelj kreposnog života i ustrajnog rada**. Učitelj molitve reda, rada, discipline i samodiscipline, učitelj strpljivosti i podnošenja nepravdi... Njegov je nježni očinski pristup sestrama pomogao da se potpunije daruju u službi siromasima. Kao duhovni vođa sestre je poticao da se daruju bezuvjetno, bez računice i koristoljublja, da se ne štede. Ako bi upale u ovu zamku, pozvao ih je neka se suoče s osobnom ohološću i preuzetnošću. Ovi poticaji pomogli su sestrama vježbati se u poniznosti i malenosti. Kako bi sestre uspješno vršile svoje poslanje i kako bi Družba rasla i širila se, Stadler je Družbu povjerio nebeskim zaštitnicima: Bezgrješnoj koju je silno volio, svetom Josipu, svetoj Ani i svetom arkandelu Rafaelu. Sestre su u ocu Utemeljitelju imale taktičnog učitelja i odgojitelja. Učio ih je svojom dobrotom, strpljivošću, osjetljivošću za siromahe, pravdom, inteligencijom i mnogim drugim ljudskim osobinama koje je posjedovao. Stadlera su krasile bogoljubnost, blagost, strpljivost, poučljivost, poniznost, odvažnost, pobožnost, vjernost, ustrajnost, radišnost, gostoljubivost... Kad je doživljavao razne kušnje, on je vjerovao da će dobro pobijediti. U svakoj je situaciji

uspijevao sačuvati mir i stabilnost. Znao je stvoriti klimu povjerenja i oduševljenja za rast u redovničkim krepostima. Krepostima koje su ga krasile znao je „zaraziti“ i sestre i svoje suvremenike.

Naš dobri i dragi otac Utemeljitelj je odigrao neponovljivu **ulogu učitelja kreposnog života i učitelja ustrajnog rada**. Neka mu je hvala i slava. Neka njegovo učenje i nama danas bude pobudnica za duhovni rast i trajno jačanje u vjeri koja nas nadahnjuje za izazove vremena u kojem mi živimo i djelujemo. Neka njegova požrtvovna ljubav i danas živi po nama Služavkama Maloga Isusa, njegovim duhovnim kćerima.

Molitva vjernika

Naš dobri otac Utemeljitelj gajio je silnu ljubav prema Malomu Isusu i s velikom pobožnom nježnošću štovao je Isusovu malenost. Stoga se danas i mi velikim pouzdanjem utecimo Božanskom Djetetu Isusu i zamolimo ga:

„Smiluj nam se, Božansko Djetetešce Isuse, smiluj nam se!“

- Božansko Djetetešce Isuse, sluga Božji Josip Stadler, naš Utemeljitelj, po nadahnuću Duha Svetog prije 132 godine osnovao je našu Družbu. Povjerio nam je svetu i plemenitu zadaću da se brinemo za siromašne i napuštene, starce i djecu. Neka nas naš otac Utemeljitelj s Neba zagovara da ne prečujemo vapaje siromaha, nego da im pristupamo s puno nježnosti, blagosti i suosjećanja u njihovim potrebama govoreći zajedno:
Smiluj nam se, Božansko Djetetešce Isuse, smiluj nam se!
- Božansko Djetetešce Isuse, udijeli nam potrebno čudo po zagovoru našeg oca Utemeljitelja, koje Crkva traži kako bi ga mogla uzdići na čast oltara i proglasiti blaženim, molimo Te!

Smiluj nam se, Božansko Djetešće Isuse, smiluj nam se!

- Božansko Djetešće Isuse, naš otac Utemeljitelj nas je učio da naše služenje Tebi bude bezuvjetno, Tebi darujemo ono najbolje što posjedujemo, budemo ponizne i ugodimo Ti u svemu. Neka to danas bude i naša obnovljena želja, molimo Te!

Smiluj nam se, Božansko Djetešće Isuse, smiluj nam se!

- Božansko Djetešće Isuse, želimo Te moliti da nam budeš bliz u trenucima kušnji, kad nam se čini da naša životna lađa tone. Tada nam je potrebna vjera da naš Kormilar ne spava. Dođi, Maleni Isuse, ususret našoj nevjeri i bojažljivosti. Privedi našu životnu lađu u luku spasa gdje svaki strah nestaje a radost nastaje, molimo Te!

Smiluj nam se, Božansko Djetešće Isuse, smiluj nam se!

- Božansko Djetešće Isuse, Ti nas pozivaš na solidarnost i sebedarje tamo gdje je to zahtjevnije. Hvala Ti za dar misijske postaje na Haitiju. Učini da se među našim mladim sestrama rodi zvanje za misije i da ih strah od neizvjesnoga ne obeshrabri. Ti, Maleni Isuse, iz ljubavi prema onima koji ih trebaju budi njihova potpora, molimo Te!

Smiluj nam se, Božansko Djetešće Isuse, smiluj nam se!

- Božansko Djetešće Isuse, po zagovoru Tvoje Majke Marije i svetog Josipa, umnoži vjeru nama, Tvojim služavkama, obnovi nam duh, daruj nam novih zvanja i učvrsti u zvanju one koje si pozvao, molimo Te!

Smiluj nam se, Božansko Djetešće Isuse, smiluj nam se!

- Božansko Djetešće Isuse, danas pred Tebe stavljamo sve naše bolesne sestre i molimo Te da ih pohodiš i svojom Božanskom nježnošću, dotakneš sve njihove boli, da ih ozdraviš. Mi vjerujemo u čudesnu snagu Tvojega Božanskog dodira. Daj im zdravlje duše i tijela, molimo Te!

Smiluj nam se, Božansko Djetesce Isuse, smiluj nam se!

- Božansko Djetesce Isuse, naše pokojne sestre privedi u Nebesko kraljevstvo gdje Ti s Ocem i Duhom Svetim kraljuješ, molimo Te!

Smiluj nam se, Božansko Djetesce Isuse, smiluj nam se!

Završna molitva:

„... O preljubazni Isuse, daj nam poradi Tvoje božanske časti, da mi odsele samo za tebe živimo i da ne znamo za nikakvu drugu radost, nego za tu, da samo Tebe, ljubimo i jedino Tebi služimo. Budi Ti naša jakost u našim napastima i borbama, da ih mi Tebi na slavu srčano prevladamo i u Tvojjoj vjernoj službi do konca svog života ustrajemo ter primimo krunu vječnog života u Tvojem Kraljevstvu nebeskom, gdje Ti sa Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga živiš i kraljuješ u sve vijke vijekova. Amen.“

(Josip Stadler, *Poruka za Srebrenej jubilej časnoj kongregaciji Služavaka Malog Isusa u Betlehemu*, str. 25.)

OSMI DAN DEVETNICE

s. M. Suzana Malešić

- U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!
- Bože, u pomoć mi priteci!
- Gospodine, pohiti da mi pomogneš!
- Slava Ocu...

Pjesma Zdravo, sveti Rafaele**Uvod**

Dok razmišljam o našem Utemeljitelju i gledam ga kao čovjeka vedrine, ne mogu ne osjetiti težinu današnjega vremena koje nas plaši ratovima, nemirima, nepravdama, raznim prirodnim katastrofama... Svjesna da je ono vrijeme bilo po mnogočemu puno teže od današnjega, divim se slugi Božjem Josipu koji je širio duh vedrine kod ljudi pritisnutih brojnim životnim nedaćama i siromaštvom. Poznato je da je bio duboko uronjen u Srce Isusovo i Marijino i to mu je davalo snagu. Njegova poznata izreka koju je često ponavljao glasi: „Bog je davao, daje i davat će!“ Ona očituje ne samo povjerenje u Božju Providnost, već zrači vedrinom, radošću i dubokom vjerom da dobri Bog nikad neće ostaviti same one koji se Njemu utječu. Svjestan da smo i mi, koji u Krista vjerujemo, često nezahvalni Bogu i brojnim dobrim ljudima, naš Utemeljitelj često je govorio o poznatoj evanđeoskoj prisposobi o ozdravljenju gubavca iz Lukina evanđelja (17,11-19). Tako je sestre prigodom 25. obljetnice postojanja naše Družbe posebno podsjetio na zahvalnost i radost onog jednog očišćenog gubavca koji se vratio i zahvalio dobrom Isusu. Bio je to Samaritanac prema čijem su narodu Židovi gajili posebnu netrpeljivost. U Božjim očima je veliko zahvalno srce, a ne pripad-

nost nekom narodu. Utemeljitelj kaže da vjeru imaše svi i ozdraviše, ali zahvalnost samo jedan. Pozvani smo iz susreta s Isusom crpiti zahvalnost i vedrinu koja je od malih nogu bila tako očita u životu Josipa Stadlera.

Razmišljanje o temi

Kad svaka od nas stane pred Isusa, vjerojatno doživi ozdravljenje poput onih gubavaca, ali često zaboravi zahvaliti dobrom Isusu za njegovu blizinu, vedrinu i radost koje nas nose i u lijepim i u teškim trenucima našega života. Iako smo svjesne čudesnih Božjih dobročinstava koje nam Gospod obilato daruje, često ne pokazujemo zahvalnost, a još manje radost i vedrinu zbog toga. U želji i trci da postignemo ono što nemamo i što nam srce želi, previđamo ono što nam je Bog darovao iako je to najbolje za nas. Oči duha upiremo daleko, pa se pogled teško ili nikako zaustavlja na Božjim blagodatima i darovima koji su dio nas i u nama. Takvi darovi nam izgledaju neznatni sve dok neki od njih ne izgubimo. Srce se ispunja nezahvalnošću te postaje hladno i tvrdo. Umjesto povjerenja i vedrine javljaju se u duši nezadovoljstvo i osjećaj praznine. No kad milost Božja obuzme čovjeka pa mu smekša srce i promijeni duh, onda osjećaj zahvalnosti preplavi dušu i vedrinom odsijeva. Takvo srce je posebno osjetljivo za svoje bližnje, one bližnje koje nam je Bog stavio na životnu stazu, počevši od mjesta u kojem smo se rodili do mjesta gdje sada živimo i djelujemo. Takvo srce je imao Utemeljitelj za svakoga čovjeka, bez obzira na vjersku ili nacionalnu pripadnost. Vidio je u svakom potrebnom Isusa patnika.

Naš Utemeljitelj crpio je svoju vedrinu iz dubokog povjerenja u Božju providnost. Njegovo djelo nasljeđujemo i danas. Neka nam njegova vedrina duha bude putokaz na putu služenja malenima i potrebnima. Utemeljitelj u posla-

nici sestrama lijepo i jednostavno napisa da je savršenost svakog čovjeka biti ono što treba biti u skladu s planom Božjim. A što mi Služavke Maloga Isusa trebamo drugo osim biti služavke? Nije li služenje našim bližnjima izvrstan način da se ispuni Božji plan i osam blaženstava koje Isus navodi? Ponosimo li se mi svojim služenjem? Je li nam to ideal i poslanje života? Čini li nas radosnima i daje li vedrinu duha ili možda budi osjećaj manje vrijednosti?

Utemeljitelj nadalje kaže kako bez milosti Božje ne može nitko spasiti svoju dušu, a Bog ne daje milosti bez molitve. Molitvom se prima jakost. Svi koji su se spasili, spasili su se po molitvi. Svakom čovjeku i nama sestrama Bog je pripremio obilje milosti, svakoj onoliko koliko je potrebno da bude savršena u svojoj službi. Dobra djela, koja činimo izvršavajući svakodnevne dužnosti, donose sa sobom poseban blagoslov, odnosno, kako kaže Utemeljitelj, blagoslov svetosti za onu koja ih čini i blagoslov dobra primjera za druge. U ovim riječima poticaja prožima se duh vedrine našeg Utemeljitelja, koji nas neprestano upućuje na povjerenje u dobrog Boga izvršavajući svakodnevno povjerene nam dužnosti. Opominje nas kako je moguće da dok čeznemo za nečim drugim „oduran postane vlastiti stališ“. Dalje veli da je „i ono umišljena savršenost koja nas goni da činimo ono dobro, kojega nijesmo dužni učiniti, a da zanemarujemo i propuštamo ono dobro koje smo dužni činiti, a ne činimo ga“. Svetost i savršenost, prema riječima našeg oca Utemeljitelja, ne možemo pronaći izvan svojih dužnosti. Potiče nas da ne težimo za umišljenom savršenošću koja omalovažava povjerenu nam dužnost. Završavam ovo kratko razmatranje Utemeljiteljevim zazivom:

„O, utisni duboko u srca naša te svete kreposti kojima si se Ti odlikovao kroz sav život svoj.“ Dodajmo ovom zazivu i njegovu molitvu:

„O, preljubezni Isuse, daj nama poradi Tvoje božanske časti, da mi odsele samo za Te živimo i da ne znamo za nikakovu drugu radost, nego za tu, da samo Tebe ljubimo i jedino Tebi služimo. Budi Ti naša jakost u našim napastima i borbama, da ih mi Tebi na slavu srčano prevladamo i u Tvojoj vjernoj službi do konca svoga života ustrajemo ter primimo krunu vječnoga života u Tvojem Kraljevstvu nebeskom, gdje Ti s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga živiš i kraljuješ u sve vijeke vjekova. Amen.“

Molitva vjernika

Ujedinjeni oko Isusa Krista u Duhu Svetom i nadahnuti životom i djelom sluge Božjega Josipa Stadlera, po zagovoru Blažene Djevice Marije, otvorena srca iznesimo Bogu Ocu svemogućemu svoje molitve:

- Za svetu Crkvu Katoličku raširenu po svem svijetu. Čuvaj, vodi i ravnaj svoje stado da može živjeti i svjedočiti Krista Gospodina i pronositi Radosnu vijest spasenja svakom stvorenju, molimo Te!
- Za papu našega Franju, za biskupa našega Tomu i sve biskupe. Ispuni ih Duhom Svetim da budu istinski pastiri koji ljube povjereno im stado i svojim životom nasljeđuju Krista Dobrog Pastira, molimo Te!
- Za sve svećenike, redovnike, redovnice i vjernike laike koji djeluju u misijskim područjima. Daruj im, Gospodine, potrebnu snagu i mudrost u širenju evanđeoskog nauka. Neka osjete molitvenu i svaku drugu potporu i blizinu svih nas koji smo po krštenju postali djeca Božja, molimo Te!
- Za sve nas sestre Služavke Maloga Isusa. Da u lijepim i teškim životnim trenucima, po primjeru svojega Utemeljitelja, odišemo vedrinom utemeljenoj na čvrstoj vjeri u Krista Uskrsloga, molimo Te!

- Za nas Služavke Malog Isusa, da uvijek budemo Bogu zahvalne za poziv što služimo Malom Isusu u bližnjima svojima koji su nemoćni, bolesni, zapostavljeni, neshvaćeni, potisnuti na rub društva, molimo Te!
- Za narod u Ukrajini i za sve narode svijeta koji trpe teška ratna stradanja. Zaustavi ruku silnika; neka osjeće blizinu dobrih ljudi koji će im pomoći u njihovim poteškoćama; podaj cijelom svijetu i svakom ljudskom srcu mir koji daruje Knez Mira, Krist Gospodin, molimo Te!
- Za sve pokojne sestre Služavke Maloga Isusa. Nagradi, Svemogući Bože, svaku njihovu žrtvu i dobro djelo, budi im milostiv i primi njih i sve duše u čistilištu za svoj nebeski stol, molimo Te!

Završna molitva

Svemogući Bože, usliši ove izrečene molitve i sve naše molitve samo Tebi znane. Daruj nam Duha Svetoga da iz dana u dan upoznajemo Tvoju svetu volju i vršimo je u svakodnevnom životu u zahvalnom služenju Tebi i bližnjima svojim. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

DEVETI DAN DEVETNICE

s. M. Kristina Adžamić

- U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen!
- Bože, u pomoć mi priteci!
- Gospodine, pohiti da mi pomogneš!
- Slava Ocu...

Pjesma Zdravo, sveti Rafaele

Uvod

Slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, našeg oca Utemeljitelja, zaista možemo nazivati učiteljem zahvalnosti jer je zahvalnost ne samo naučavao, nego i svjedočio riječima i djelima tijekom zemaljskog života. U korizmenoj poslanici vjernicima Vrhbosanske nadbiskupije 11. veljače 1909. godine potiče ih da u sebi bude zahvalnost i nasljeđuju Krista. Donosim vam njegove poticajne riječi: „...neizbrisivim slovima upišimo u dušu našu neizmjerne milosti i darove primljene od Gospodina Isusa; navijestimo rat zaboravnosti, pobuđujmo svoju pamet i u nju dozivajmo dobročinstva primljena od Gospodina.“ Želja mu je u duši svakog vjernika zapaliti plamen zahvalnosti, koji će gorjeti poput plamena svjetiljke.

Razmišljanje o temi

Naš otac Utemeljitelj i sluga Božji nadbiskup Josip Stadler, budući blaženik i duhovni učitelj, navedenom poslanicom poučava: „...da vazda imamo pred očima ova tri velika dobročinstva: utjelovljenje, otkupljenje i Presveti Oltarski Sakrament.“ Ona u srcu i duši bude i čuvaju krepost zahvalnosti. Sjećanjem na njih u duši se rađa zahvalnost kao dužnost, obveza koju treba ispuniti. Pred veličinom dara

utjelovljenja nadbiskup Stadler kliče i zahvaljuje: „O, kako je veliko dobročinstvo utjelovljenje! Utjelovljenjem Bog posta čovjek; On se među nama pojavi kao jedan od nas; On uze našu vlastitu narav u krilu Bl. Djevice Marije bez grijeha začete; On posta i ostat će vazda naš brat, tijelo od tijela našega, kost od kosti naše. ...Budimo zahvalni! Hvala utjelovljenju...“ Svojim primjerom potiče i nas da se u duhovnom zajedništvu s njime divimo i Bogu zahvaljujemo za veliku milost Božjeg dolaska među nas. Koliko je veliki dar utjelovljenje, otkrit ćemo promatranjem Otkupljenja zbog kojega se Sin Božji utjelovio.

Prema nadbiskupu Stadleru, još jedno dobročinstvo što ga je Gospodin Isus ostavio u nama treba buditi veliku zahvalnost: „Nebo ne posjeduje ništa više, nego mi posjedujemo u Presv. Oltarskom sakramentu...“ Nakon zemaljskog života Isus je i dalje s nama. Zadivljen veličinom toga dara sluga Božji i nadbiskup Stadler u duhu zahvalnosti oduševljeno kliče: „Hvala Presvetom Oltarskom Sakramentu, Isus Krist je uvijek i sada kao i za vrijeme svog boravka na zemlji Emanuel, to jest Bog s nama.“ Božjih darova treba se sjećati, o njima razmišljati, razgovarati..., zahvalnošću svjedočiti kao što su činili svetcu koje Stadler spominje: sv. Pavo, sv. Bonaventura, sv. Toma Akvinski, sv. Filip Benicije... Njihov primjer nam je poticaj da i mi tako činimo.

Sluga Božji nadbiskup Stadler istražuje odakle dolazi tolika nezahvalnost ljudi prema Bogu te dolazi do tvrdnje kako je ona plod nepažnje i zaboravnosti prema Božjim darovima. Pobožnost Srcu Isusovu navodi kao lijek protiv nezahvalnosti.

Molitva vjernika

- Božansko Srce Isusovo, budi hvaljeno i slavljeno po Utjelovljenju Sina Božjega.

Učini srce moje po srcu svome!

- Božansko Srce Isusovo, budi hvaljeno i slavljeno po djelu otkupljenja i pomirenja ljudi s Ocem nebeskim.

Učini srce moje po srcu svome!

- Božansko Srce Isusovo, budi hvaljeno i slavljeno u Presvetom Oltarskom Sakramentu.

Učini srce moje po srcu svome!

- Božansko Srce Isusovo, molimo Te milost da Božju volju prihvatimo i vršimo.

Učini srce moje po srcu svome!

- Božansko Srce Isusovo, molimo Te srce osjetljivo za Božje darove.

Učini srce moje po srcu svome!

- Božansko Srce Isusovo, molimo Te dar vjere u Božju ljubav i dobrotu.

Učini srce moje po srcu svome!

- Božansko Srce Isusovo, molimo Te dar zahvalnosti kako bismo vidjeli velika dobročinstva što nam je Bog davao i što nam još uvijek daje.

Učini srce moje po srcu svome!

- Božansko Srce Isusovo, obdari nas duhom pokore i zahvaljivanja.

Učini srce moje po srcu svome!

- Božansko srce Isusovo, učini srce moje po srcu svome. Amen!

Završnu molitvu Presvetom Srcu Isusovu sa slugom Božjim nadbiskupom J. Stadlerom molimo:

„Vječni Oče! Po Srcu Isusovu, koji je moj život, moja istina i moj put, dolazim k Tebi. Po tom poklona vrijednom Srcu klanjam Ti se umjesto svih onih koji Ti se ne klanjaju i ljubim Te za one koji Te ne ljube i poznajem i priznajem Te Bogom u ime svih koji, zaslijepljeni svojevotjno, neće da

Te spoznaju. Želim, po ovom Srcu Tvojemu božanskomu veličanstvu, sve nadoknaditi što Ti ljudi duguju. Ja u duhu idem po svem svijetu i tražim dušâ koje su dragocjenom krvlju moga Zaručnika otkupljene, pa bih rado da Ti zadovoljim mjesto njih po tom Presvetom Srcu. Ja ih sve obuhvaćam, pa Ti ih po Srcu Isusovu prikazujem, te po tom Srcu sniženo Te molim za njihovo obraćenje. Ah, ne daj da mojega Isusa i nadalje ne poznavaju! Učini da oni žive za Njega koji je umro za njih! Oče, predragi Oče! Ti vidiš da one još ni ne žive. De učini, ja Te po tom Srcu zaklinjem, učini der, da počmu živjeti! Osobito Ti preporučujem po tom Srcu ove sluge N. N.

Ja te po svojem Zaručniku molim da ih svojim Duhom napuniš, da po milosti ovoga Presvetog Srca dođu u Nebo, da Te na vijeke gledaju. Amen.“

KAZALO

<i>S. M. Ana Marija Kesten, provincijalka</i> Uvodna riječ.....	4
Zdravo, sveti Rafaele	6
Krunica sv. Arkandelu Rafaelu	7
<i>S. M. Bertila Kovačević</i> Sluga Božji Josip Stadler – učitelj žarke molitve.....	8
<i>S. M. Marinela Zeko</i> Sluga Božji Josip Stadler – učitelj pouzdanja u Božju providnost.....	12
<i>S. M. Jadranka Lacić</i> Sluga Božji Josip Stadler – učitelj poniznosti.....	17
<i>S. M. Ana Uložnik</i> Sluga Božji Josip Stadler – učitelj praštanja	21
<i>S. M. Jelena Jovanović</i> Sluga Božji Josip Stadler – učitelj trpljenja i žrtve.....	26
<i>S. M. Danica Bilić</i> Sluga Božji Josip Stadler – učitelj hrabrosti	31
<i>S. M. Liberija Filipović</i> Sluga Božji Josip Stadler – učitelj ustrajnog rada	35
<i>S. M. Suzana Malešić</i> Sluga Božji Josip Stadler – učitelj vedrine	42
<i>S. M. Kristina Adžamić</i> Sluga Božji Josip Stadler – učitelj zahvalnosti	47

